

вилино, юзиска слѣбодо, за да не нѣкакъ, отъ лѣ-
нотъ, юліи нѣкакво грабітелство побѣркаша сеbeси, на
чаждыя сообшалася грѣховѣ, спорѣдъ божесткенаго ре-
шии апостола. — За тѣ, ю настоѧщее закѣщателное
письмо бывше отъ нашето смиреніе, даде ти ся, за
оубѣженіе. —

Тѣрновскій Митрополітъ Іларіонъ.

Мѣсяца Марта 20го 1835го.

Конецъ.

